

Educated in 1860 was educated Today educated is starting to be overeducated & brainwashed, just like overfed, overprotected, & overmedicated. – Nassim Nicholas Taleb

1860’larda tahsilli, tahsilliydi. Bugün tahsilli aşırı-tahsilli ve beyni yıkanmış olmaya başlıyor, aşırı-beslenmiş, aşırı-korunmuş ve aşırı-tedavi edilmiş gibi.

Aşırı eğitilmiş, dünyayı eğitimden, sınavdan, ödevden ibaret gören biri herhalde. *Eğitimli* bu eğitimi bir kurumun parçası olarak aldığından, hayatını bir kurumun gölgesinde geçirmeyi *en makbul yol* görüyor. *Akademi* bu, gerçeğin sadece kurumsal aidiyetler vasıtasıyla ele alındığı bir yer.

İnsanın gerçek ve hakikatle doğrudan muhatap olabileceğine inanması zaten zor. Onun bu *gerçek* yolunda elinden tutulması gerekiyor, diller öğrenmesi, yordam öğrenmesi, kitap nasıl okunur, nasıl düşünülür, nasıl makale yazılır, nasıl kitap basılır, tez nasıl doldurulur öğrenmesi gerekiyor. Bunların hepsinin bir eğitimi var. Bunların hepsi *birilerinden* öğreniliyor.

O birileri de tabii sadece bunları öğretmiyor. *Gerçek* denen şey bir çok yerde *hakikatin* tersi, gerçeikle ancak elinden tutularak tanıştırılırsın, hakikatle doğrudan muhatap olman gerekir. *Ayakkabılarını çıkar, burası mukaddes Tuva vadisidir.*

Eğitim seni gerçeğe yaklaştırdıkça hakikatten uzaklaştırır. Ayakkabının tabanları kalınlaşır, Allah’ın arzını daha az hissedersin. Ayakkabının cilasına hakikat hissinden daha çok dikkat etmen gerekir. Aşırı-tahsillinin zihninde hakikatin yeri yoktur, onun derdi kendi bildiklerini, *kurumsal bilgiyi* zincirin bir sonraki halkasına aktarmaktır.

Bizim zamanımız bu kurumların ve onların ürettiği bilginin her yere yayıldığı bir dönem. Artık bilginin ne işe yaradığını sormak anlamsız, *bunu bilmek sana ne kazandırdı?* diyemiyorsun. *Faydasız ilimden Allah’a sığınmak* mümkün değil, *fayda* artık bilginin bir sıfatı değil. Bilgi kutsal çünkü, kurumsal bilgi zaten tek *caiz* olanı.

Bu aşırı-tahsille beraber hakikate karşı körlük, hayatla başa çıkma beceriksizliği, yalnız kalma korkusu, statü bağımlılığı, sosyal sınıf bağnazlığı ve sair hastalıklar da hız kazanıyor. Kurumsal bilginin kuşatmadığı hiçbir şeyi ciddiye almayan skolastikler. Tüm dünya bu kırılğan ve kendini idame ettirmekten başka bir gayesi olmayan kurumsal bilginin esiri. Hakikatle doğrudan muhatap olma cesaretini yok etmek için el ele.

Özgürlüğümüz gidiyor. İnsan olmayı, nefes almayı, hakikatle ayakkabısız yürümeyi unutuyoruz.